

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 6C/17/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1208213902
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2013:1208213902.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou K.. O. Č. v právnej veci navrhovateľa: F. O..I., K. R. Č.. XX, D., X.: XX XXX XXX, zastúpený S.. U. K., O. I. I. K. R. Č.. XX, D. proti odporcovi: B. R. D. / F. R. I. N. D., N. B..Č.. X, D., X.: XX XXX XX o zaplatenie istiny vo výške 58.804,84 eur s príslušenstvom taktó

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 33,19 eur od 13.2.2008 do 28.11.2008, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 33 eur od 13.2.2008 do 31.12.2008, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 58.738,64 eur od 13.2.2008 do 31.12.2008, úrok z omeškania vo výške 2,00% ročne zo sumy 33 eur od 1.1.2009 do 14.1.2009 a úrok z omeškania vo výške 2,00% ročne zo sumy 58.738,64 eur od 1.1.2009 do 14.1.2009 spolu s trovami konania vo výške 747,50 eur eur, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Právny predchodca navrhovateľa sa návrhom doručeným súdu dňa 7.7.2008 a doplneným dňa 10.10.2008, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu na zaplatenie istiny vo výške 1.771.554,50.- Sk, čo predstavuje po zavedení meny euro na území Slovenskej republiky sumu 58.804,84 eur, spolu s trovami konania titulom omeškania úhrady kúpnej ceny za dodaný tovar /lieky a zdravotnícke pomôcky/ odporcovi na základe objednávky odporcu, odovzdaného tovaru a následne vystavenej faktúry č. 1 726 067. Súčasne si navrhovateľ uplatnil úrok z omeškania z obchodno-právneho vzťahu vo výške 14,25% ročne zo žalovanej sumy za obdobie od 13.2.2008 do zaplatenia z dôvodu, že k úhrade faktúry odporcom do doby jej splatnosti a podania návrhu nedošlo.

Odporca vyslovil súhlas s vyčíslením a špecifikáciou jednotlivých období a čiastočných úhrad istiny a uplatnených úrokov z omeškania z týchto úhrad. Nesúhlasil s výškou úroku z omeškania uplatnených navrhovateľom z dôvodu, že vec treba posúdiť ako občianskoprávny vzťah medzi účastníkmi a úroky z omeškania priznať podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, v ktorom je konštatované, že zmluvný vzťah je síce vzťah medzi štátom a podnikateľom, ale podľa Obchodného zákonníka sa posudzuje len v prípade, ak štát vystupuje ako podnikateľ.

Dňa 11.11.2008 tunajší súd vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 1.771.554,00.- Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 14,25% ročne zo sumy 1.771.554,50.- Sk od 13.2.2008 do zaplatenia, trovami konania vo výške 106.290.- Sk a trovami právneho zastúpenia vo výške 39.127.- Sk do 15 dní od doručenia platobného rozkazu.

Podaním zo dňa 27.11.2008 podal odporca voči platobnému rozkazu odpor z dôvodu, že výška úrokov z omeškania uplatnená navrhovateľom nie je opodstatnená, pretože nie je dohodnutá zmluvne, pričom vzťah navrhovateľa a odporcu je vzťahom občiansko-právnym keďže tovar, ktorý navrhovateľ dodal odporcovi a neskôr zúčtoval faktúrami, neslúžil pre ďalšiu podnikateľskú činnosť odporcu, ale odporca ho odoberal od navrhovateľa ako jeho konečný spotrebiteľ v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti pacientom, čo je výhradnou činnosťou odporcu.

Uznesením č.k. XC/XX/XXXX-XX zo dňa 30.12.2011 súd zastavil konanie v časti istiny vo výške 58.804,84 eur v súlade s ustanovením § 96 O.s.p. vzhľadom na späťvzatie návrhu navrhovateľom v tejto časti.

Rozsudkom č.k. XC/XX/XXXX-XXX zo dňa 15.10.2012 súd zaviazal odporcu na zaplatenie navrhovateľovi úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 33,19 eur od 13.2.2008 do 28.11.2008, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 33 eur od 13.2.2008 do 31.12.2008, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 58.738,64 eur od 13.2.2008 do 31.12.2008, úrok z omeškania vo výške 10,50 % ročne zo sumy 33 eur od 1.1.2009 do 14.1.2009 a úrok z omeškania vo výške 10,50% ročne zo sumy 58.738,64 eur od 1.1.2009 do 18.6.2009 spolu s trovami konania vo výške 3.228,89 eur, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol. Súd konanie v časti istiny vo výške 270,44 eur zastavil.

V rozhodnutí súd aplikoval ust. § 2 ods. 1 zák. č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ust. § 517 ods. 1, 2 veta prvá Občianskeho zákonníka, § 563 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného v rozhodnom čase, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh je opodstatnený. Súd mal preukázané, že navrhovateľ dodal na základe objednávok odporcovi lieky a zdravotnícke pomôcky, súčasne vystavil odporcovi i faktúry za dodaný a prevzatý tovar, ktoré odporca riadne a včas neuhradil, čím sa jednoznačne dostal do omeškania s plnením dlhu. Uvedenú skutočnosť odporca potvrdil. Vzhľadom na zastavenie konania v časti istiny, keďže v priebehu konania došlo k úhrade istiny odporcom, spornou otázkou zostali úroky z omeškania, na zaplatení ktorých navrhovateľ trval, pričom ich výšku si uplatnil podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Námietka odporcu spočívala len vo výhrade voči výške úrokov z omeškania uplatnenej navrhovateľom odvolávajúc sa na skutočnosť, že navrhovateľ má právo uplatniť si úroky z omeškania, avšak podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušného nariadenia vlády, keďže predmetný zmluvný vzťah je síce vzťah medzi štátom a podnikateľom, ale podľa Obchodného zákonníka sa posudzuje len v prípade, ak štát vystupuje ako podnikateľ, pričom odporca svojou činnosťou nesleduje podnikateľské záujmy zamerané na dosahovanie

zisku, ale zabezpečuje poskytovanie zdravotnej starostlivosti realizovanej vo verejnom záujme. Odporca vo zvyšku návrh akceptoval a súhlasil s uplatnením úrokov z omeškania za jednotlivé navrhovateľom špecifikované obdobia s presným vyčíslením jednotlivých úhrad a období. Súd mal preukázané, že odporca ako štátna príspevková organizácia zriadená Ministerstvom zdravotníctva SR s cieľom poskytovania zdravotnej starostlivosti a služieb súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, si objednal tovar u navrhovateľa, avšak fakturované sumy neuhradil riadne a včas, čím sa dostal do omeškania a v dôsledku omeškania úhrady faktúr vznikol navrhovateľovi nárok na uplatnenie úrokov z omeškania.

Vyššie uvedené skutočnosti teda odôvodňujú záver, že nárok navrhovateľa je dôvodný a prináleží mu uplatnenie úroku z omeškania. Súd posúdil nároky vzniknuté v predmetnom konaní ako nároky súvisiace s výkonom zdravotnej starostlivosti a za aplikácie vyššie citovaných zákonných ustanovení dospel k záveru, že výšku úrokov je potrebné posudzovať podľa občianskeho práva. Odporca je štátnou príspevkovou organizáciou, ktorej účelom je poskytovanie zdravotnej starostlivosti a s tým súvisiacej činnosti v oblasti poskytovania zdravotnej starostlivosti. Keďže odporca v konaní zabezpečoval lieky a zdravotnícke pomôcky, možno tieto úkony považovať za vykonané v zmysle § 2 zák. č. 576/2004 Z.z. za účelom poskytovania zdravotnej starostlivosti. Z vykonaného dokazovania a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, súd dospel k záveru, že hoci ide o záväzkovo právny vzťah medzi verejnoprávnou inštitúciou na jednej strane a podnikateľom na strane druhej, v tomto konkrétnom prípade zo strany menovanej verejnoprávnej inštitúcie - odporcu nejde o výkon jej podnikateľskej činnosti. V zmysle

§ 261 ods. 2 Obchodného zákonníka sa záväzkovo-právny vzťah medzi verejnoprávnou inštitúciou a podnikateľmi spravuje obchodným právom výlučne za predpokladu, že sa týka ich podnikateľskej činnosti, a to na oboch stranách záväzkovo-právneho vzťahu. Sama skutočnosť, že záväzok vznikol pri podnikateľskej činnosti navrhovateľa neodôvodňuje aplikáciu ustanovení obchodného práva na záväzkový vzťah, pokiaľ doň verejnoprávna inštitúcia nevstúpila pri svojej podnikateľskej činnosti. Hoci je odporca držiteľom oprávnenia na poskytovanie lekárenskej zdravotníckej starostlivosti v nemocničnej lekárni, žiadny z dôkazov vykonaných v tomto konaní nepreukázal, že lieky dodané navrhovateľom odporcovi slúžili na ich ďalší predaj a nie konečnú spotrebu pacientmi odporcu. Na základe uvedených dôvodov súd zaviazal odporcu na zaplatenie úrokov z omeškania z jednotlivých položiek odsúhlasených oboma účastníkmi konania s tým, že odporcovi uložil povinnosť uhradiť úroky z omeškania za obdobia od splatnosti jednotlivých faktúr do doby, kedy bola istiny v tej ktorej časti uhradená. Súd vo zvyšku návrh zamietol vyhodnociac vzťah účastníkov ako vzťah občianskoprávny a aplikujúc ustanovenia Občianskeho zákonníka vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania. Vzhľadom k tomu, že podľa Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase je úrok z omeškania nižší v porovnaní s úrokovou sadzbou podľa ustanovení Obchodného zákonníka, súd návrh navrhovateľa vo zvyšku zamietol ako neopodstatnený.

Rozsudok Okresného súdu Bratislava II. č.k. XC/XX/XXXX-XXX zo dňa 15.10.2012 nadobudol právoplatnosť dňa 5.12.2012 v časti výroku o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi úroky z omeškania a náhradu trov konania a v časti výroku o zastavení konania v časti istiny vo výške 207,44 eur.

Proti výroku rozsudku, ktorým súd návrh v časti zamietol podal odvolanie navrhovateľ.

Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. XCo XX/XXXX-XXX zo dňa 14.6.2013 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V rozhodnutí konštatoval, že v danej veci nie je možné stotožniť sa s názorom súdu prvého stupňa, že na záväzkový vzťah vzniknutý medzi navrhovateľom a odporcom nie je možné aplikovať ust. § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka. Odporcu ako B. R. D. treba na účely ustanovenia § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka považovať za štát, pretože je štátna príspevková organizácia zriadená Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky. Odporca je štátnou príspevkovou organizáciou zriadenou štátom za účelom poskytovania zdravotnej starostlivosti a služieb s tým súvisiacich a nie je verejnoprávnou inštitúciou, preto v zmysle § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka sa za štát považujú aj štátne organizácie, ktoré nie sú podnikateľmi pri uzavieraní zmlúv, z ktorých obsahu vyplýva, že ich obsahom je uspokojovanie verejných potrieb a teda za štát sa považujú aj štátne príspevkové organizácie. Odporcu ako štátnu príspevkovú organizáciu bolo možné považovať za subjekt v zmysle ust. § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka, ktorý vstúpil do zmluvného vzťahu s navrhovateľom pri uzavieraní kúpnych zmlúv na dodávku liekov a zdravotníckych pomôcok a vzhľadom na výklad tohto ustanovenia vzťahujúceho sa na záväzkové vzťahy medzi štátom, resp. štátnou organizáciou, ktorá koná za účelom zabezpečovania verejných potrieb, alebo vlastnej prevádzky na jednej strane a podnikateľom vykonávajúcim podnikateľskú činnosť na strane druhej, je potrebné dospieť k záveru, že vzťah medzi účastníkmi tohto konania je vzťahom obchodnoprávnym podľa § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka. Zabezpečenie zdravotnej starostlivosti je potrebné považovať za uspokojovanie verejných potrieb. Aj čl. 40 Ústavy Slovenskej republiky garantuje v rámci práva na ochranu zdravia každému občanovi právo na bezplatnú zdravotnú starostlivosť a na zdravotnícke pomôcky, čomu zodpovedá záväzok štátu vytvoriť podmienky umožňujúce realizáciu tohto ústavného práva. Medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva na dodávku liekov a zdravotníckych pomôcok do nemocničnej lekárne odporcu, ktorý ako verejne dostupný poskytovateľ ústavnej zdravotnej starostlivosti realizoval lekárenskú starostlivosť, preto ide o zabezpečovanie potrieb verejných v rámci záväzkovo-právneho vzťahu, teda obchodnoprávny vzťah, ktorý podlieha režimu ust. § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka. Uplatnené úroky z omeškania je preto potrebné posúdiť podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Pretože súd prvého stupňa vychádzal z iných právnych záverov, odvolací súd sa nezaoberal okolnosťami rozhodujúcimi pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku navrhovateľa na priznanie úrokov sadzbou 14,25 % z uplatnenej sumy.

V intenciách rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave súd doplnil dokazovanie nariadením pojednávania vo veci a výsluchom právnej zástupkyne navrhovateľa.

Súd pojednával a rozhodol v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti odporcu, keďže sa na pojednávanie nedostavil, pričom svoju neprítomnosť neospravedlnil náležitým spôsobom a ani nepožiadaval o odročenie pojednávania, napriek tomu, že doručenie predvolania mal riadne vykázané.

Právna zástupkyňa navrhovateľa vo výpovedi žiadala vyhovieť návrhu aj v časti zrušujúceho rozhodnutia. Žiadala zaviazať odporcu na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 33,19 eur od 13.2.2008 do 28.11.2008, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 33 eur od 13.2.2008 do 31.12.2008, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 58.738,64 eur od 13.2.2008 do 31.12.2008, úrok z omeškania vo výške 2,75% ročne zo sumy 33 eur od 1.1.2009 do 13.3.2009 a úrok z omeškania vo výške 2,75% ročne zo sumy 58.738,64 eur od 1.1.2009 do 18.6.2009 spolu s trovami konania. Uviedla, že úrok z omeškania vo výške 2,75 % ročne si navrhovateľ uplatňuje na základe výkladu

Obchodného zákonníka s tým, že výška úrokovej sadzby je uplatňovaná pred prvým kalendárnym polrokom, v ktorom došlo k omeškaniu.

Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

Podľa § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú takisto záväzkové vzťahy medzi subjektom verejného práva, ak sa týkajú zabezpečovania verejných potrieb alebo vlastnej prevádzky a podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti.

Podľa § 369 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 10% vyššie, než je základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného v rozhodnom čase, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

S poukazom na citované zákonné ustanovenia, vykonané dokazovanie a riadiac sa právnym názorom Krajského súdu v Bratislave vysloveným v uznesení č.k. XCo XX/XXXX- XXX súd dospel k záveru, že návrh je opodstatnený aj v časti rozsudku, ktorá bola rozhodnutím odvolacieho súdu zrušená týkajúca sa zvyšnej časti uplatnených úrokov z omeškania za jednotlivé obdobia so špecifikovanou výškou istiny, z ktorej sú úroky z omeškania navrhovateľom uplatnené. Súd mal preukázané, že navrhovateľ dodal na základe objednávok odporcovi lieky a zdravotnícke pomôcky, súčasne vystavil odporcovi i faktúry za dodaný a prevzatý tovar, ktoré odporca riadne a včas neuhradil, čím sa jednoznačne dostal do omeškania s plnením dlhu. Uvedenú skutočnosť odporca potvrdil. Navrhovateľ si uplatnil úroky z omeškania podľa ustanovení Obchodného zákonníka. V danom prípade s prihliadnutím na závery rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave nesporne ide o obchodnoprávných vzťah medzi účastníkmi konania, keďže odporca je štátnou príspevkovou organizáciou zriadenou štátom za účelom poskytovania zdravotnej starostlivosti a služieb s tým súvisiacich a nie je verejnoprávnou inštitúciou, pričom v zmysle § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka sa za štát považujú aj štátne organizácie, ktoré nie sú podnikateľmi pri uzavieraní zmlúv, z ktorých obsahu vyplýva, že ich obsahom je uspokojovanie verejných potrieb a teda za štát sa považujú aj štátne príspevkové organizácie. Odporca ako štátnu príspevková organizácia vstúpil do zmluvného vzťahu s navrhovateľom pri uzavieraní kúpnych zmlúv na dodávku liekov a zdravotníckych pomôcok a vzhľadom na výklad tohto ustanovenia vzťahujúceho sa na záväzkové vzťahy medzi štátom, resp. štátnou organizáciou, ktorá koná za

účelom zabezpečovania verejných potrieb, alebo vlastnej prevádzky na jednej strane a podnikateľom vykonávajúcim podnikateľskú činnosť na strane druhej, je potrebné dospieť k záveru, že vzťah medzi účastníkmi tohto konania je vzťahom obchodnoprávnym podľa § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka. V súvislosti s uplatneným úrokom z omeškania navrhovateľom súd aplikoval ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, nar. vlády č. 87/95 Z.z. . v znení neskorších zmien a doplnkov.

Vzhľadom k tomu, že rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. XC XX/XXXX-XXX zo dňa 15.10.2012 súd zaviazal odporcu na zaplatenie navrhovateľovi úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 33,19 eur od 13.2.2008 do 28.11.2008, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 33 eur od 13.2.2008 do 31.12.2008, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 58.738,64 eur od 13.2.2008 do 31.12.2008, úrok z omeškania vo výške 10,50 % ročne zo sumy 33 eur od 1.1.2009 do 14.1.2009 a úrok z omeškania vo výške 10,50% ročne zo sumy 58.738,64 eur od 1.1.2009 do 18.6.2009 aplikujúc ust. Občianskeho zákonníka a vychádzajúc zo záverov, že vzťah medzi účastníkmi konania je občianskoprávnym vzťahom, súd predmetným rozhodnutím po posúdení vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom ako vzťahu obchodnoprávného, posúdil i úroky z omeškania z istiny v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka a uložil odporcovi povinnosť zaplatenia úrokov z omeškania z príslušnej istiny za vyššie špecifikované obdobie vo výškach ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Súd preto zaviazal odporcu na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 33,19 eur od 13.2.2008 do 28.11.2008, úroku z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 33 eur od 13.2.2008 do 31.12.2008, úroku z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 58.738,64 eur od 13.2.2008 do 31.12.2008 s tým, že navrhovateľovi vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 14,25 %, teda rozdiel medzi priznanou výškou úroku a zákonom stanovenou sadzbou predstavuje 5,25 % /14,25% - 9% ročne = 5,25 %/. V časti uplatnených úrokov z omeškania vo výške 2,75% ročne zo sumy 33 eur od 1.1.2009 do 13.3.2009 a úroku z omeškania vo výške 2,75% ročne zo sumy 58.738,64 eur od 1.1.2009 do 18.6.2009 súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 2,00 % ročne, vzhľadom k tomu, že výška priznaného úroku v tejto časti bola 10,50 % ročne, pričom aktuálne priznaný nárok predstavuje do 14.1.2009 výšku 12,50 % ročne s prihliadnutím na novelu Obchodného zákonníka účinnú k 15.1.2009. Nakoľko rozsudkom tunajšieho súdu č.k. XC XX/XXXX-XXX súd zaviazal odporcu na zaplatenie úroku z omeškania v tejto časti vo výške 10,50 %, vychádzajúc z ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka vznikol navrhovateľovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 10,25 % ročne. Pri výpočte výšky úrokov z omeškania súd teda vychádzal jednak z ust. Obchodného zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov.

Pokiaľ ide o uplatnenú výšku úrokov z omeškania 12,50% ročne za obdobie od 1.1.2009 do 13.3.2009 zo sumy 33 eur a za obdobie od 1.1.2009 do 18.6.2009 zo sumy 58.738,64 eur je potrebné prihliadnúť na novelu Obchodného zákonníka ust. § 369 ods. 1 s tým, že od 15.1.2009 došlo k úprave výšky úroku z omeškania /ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva/. Stanovená úroková sadzba určuje sumu úrokov z omeškania vo výške 10,50 % ročne. Keďže v rozsudku sp.zn. 6C 17/2010-245 súd zaviazal odporcu na zaplatenie úrokov z omeškania v tejto časti vo výške 10,50 % ročne, súd nepriznal navrhovateľovi duplicitne takúto výšku úrokov z omeškania, ktorá mu už bola priznaná a v tejto časti rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Z uvedeného dôvodu súd vo zvyšku návrh zamietol, t.j. v časti úrokov z omeškania za obdobie od 15.1.2009 do 13.3.2009 a 18.6.2009. Taktiež súd nepriznal navrhovateľovi úrok z omeškania v danom období uplatnený vo výške 2,75 % ročne aplikujúc ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal navrhovateľovi náhradu trov konania ako účastníkovi úspešnému v konaní. Trovy konania predstavujú zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 676,11 eur /pôvodne zaplatená suma súdneho

poplatku predstavovala 3.528,18 eur, pričom uznesením č.k. XC XX/XXXX-XX bola navrhovateľovi vrátená časť súdneho poplatku za návrh vo výške 2.528,07 eur/.

Trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 3.300,80 eur, ktoré súd vyčíslil v zmysle vyhl. č. vyhl. č. 655/2004 Z.z. účinnej do 31.12.2008, ako aj v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. účinnej od 01.01.2009 nasledovne: 3 úkony právnej pomoci za rok 2008, 2009 /príprava a prevzatie, spísanie návrhu a písomného podania z 9.7.2009/ - pri sadzbe za jeden úkon 539,41 eur zo základu 58.804,83 eur/, 2x rež.paušál 6,31 eur a 1x 6,95 eur + DPH, 3 úkony právnej pomoci /písomné podanie z 21.6.2010, účasť

na pojednávaní dňa 15.10.2012 a 24.10.2013/ pri sadzbe za jeden úkon 270,54 eur /po späťvzatí návrhu v časti istiny/ zo základu 10.998,10 eur, režijný paušál 7,21 eur, 7,63 eur a 7,81 eur + DPH a 1 úkon právnej pomoci podanie odvolania z 29.11.2012 pri sadzbe za úkon 270,54 eur a režijný paušál 7,63 eur + DPH, t.j. spolu 3.300,28 eur. Trovy právneho zastúpenia spolu so súdnym poplatkom predstavujú sumu 3.976,39 eur. Vzhľadom k tomu, že rozsudkom č.k. XC XX/XXXX-XXX zo dňa 15.10.2012 súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 3.228,89 eur, pričom predmetný rozsudok nadobudol v časti priznaných úrokov z omeškania a trov konania právoplatnosť dňa 5.12.2012, súd zaviazal odporcu na zaplatenie rozdielu náhrady trov právneho zastúpenia vrátane odvolacieho konania a trov vzniknutých v konaní po odvolaní vo výške 747,50 eur /3.300,28 eur - TPZ+ 676,11 eur - súdny poplatok - priznaná náhrada trov konania vo výške 3.228,89 eur/.

Odporca uhradí trovy právneho zastúpenia vo výške 747,50 eur na účet právnej zástupkyne navrhovateľa vedený v Tatra banke Bratislava a.s., č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 ods. 1 veta prvá O. s. p.).